

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

IX. De vtilitate, quam religiosis affert Paupertas voluntaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

diuque vacare cumulandis opibus, & amplificandis honoribus. Sed quod offendantur religiosi, qui factis eam respuant, & occultè eam vituperent, res est quæ in intimis cordis visceribus mihi displicet, dum video reginam illam voti religione mihi promissam, quæ imperitare apud eos debebat, tam impudenter exturbari. Sine spiritu res spirituales non possunt amari.

*De utilitate, quam religiosi afferunt
Paupertas voluntaria.*

CAPVT IX.

DOMINE, quam utilitatem afferre potest paupertas religiosa, cum nihil habeat vnde necessitates humanas leuare possit? Imò ob incommoda quæ secum trahit, videtur non corpori solùm, sed etiam animæ noxia. Corpus enim malè ab ea tractatura facilè in ægritudinem labitur. ægrum autem animæ actionibus spiritualibus seruire nequit. sed nec anima consuetis orandi & meditandi vacare potest exercitiis. Deinde non parum impedit religiosos, qui ad iuuantos proximos profitentur vitam actiuam, si enim rebus necessariis destituti sint laboribus in proximum conferendis succumbunt.

K §

bunt.

bunt. Itaque mihi videtur Paupertas multa bona impedire, & contra, promouere mala, vt morbos, ac denique mortem.

FILII, longè a veritate aberras; imaginaris enim Paupertatem religiosam, esse seueram & crudelem dominam, quæ subtrahat religiosis ad victum & amictum conuenienter instituto & vocationi suæ necessaria. Non est ita. Paupertas sua parsimonia animæ & corpori est salutaris, & plus homini prodest, quàm mundi opes & voluptates. Nam in primis caducorum honorum cupiditas, sic animum hominis excruciat, vt omnem illi quietem adimat, ad exsugendum pauperum sanguinem extimulet, tantamque inducat cæcitatem, vt Dei hominumque metum ab eo, neglecta propria salute, excludat. Neque hic gradum figunt mortales habendi cupidi. Qui semel diues factus est, mox cristas erigit, & fit superbus & arrogans; improborum patrocinium suscipit, & effrenatus in omnia scelera præceps ruit. Ab his aliisque malis animum liberat paupertas voluntaria, dum ei non solum facultates quas habet, sed etiam habendi spem & desiderium, quod est origo ruiuæ animi & corporis, eripit, talemque pacem & tranquillitatem conciliat vt animum

mum

num ad contemplationem rerum diuinarum, & quasuis actiones spirituales efficiat idoneum. Vnde religiosus homo, simulatque pauper factus est, consequenter etiam fit humilis, modestus, mitis, amicus bonorum, & hostis vitiorum.

QVOD paupertas quoque sit utilis corpori, dubium non est. Nihil enim pro corpore ardentius postulamus quam sanitatē, nihil magis horremus quàm ægritudinem. neq; est quisquam qui non malit esse pauper & sanus, quàm diues & ægrotus. Et experientia quotidiana liquidē demonstrat, paupertatis parsimoniā incolumitatē corporis fartā tectā conseruari, in plures quoq; annos, quàm in omni opum & voluptatum copia, vitam humanam prorogari. Quis nō videt, pauperes saniores esse, maioresq; labores sustinere, quàm diuites? Pauperi non minus placet simplex & vulgaris mēsa, quàm lauta & opipara diuitib⁹. Ille semper ad cibū sumendū accedit famelicus, modicū quod habet, comedit cum appetitu, nec refugit haustū aquæ post laborē & sitim, lecti molitiē nō quærit, sed dormit & q̄scit, vbi fors tulerit, mane surgit cibo digesto incolumis & sine fastidio. E cōtrario diues tēpori seruīens semisatur ordinariē mēse accūbit, exigam

quam è cibo voluptatem capit, nocte vi-
 dormit, sed nunc in hanc, nunc in illam le-
 Et si spondam se voluit, & idcirco semper illi
 adesse debet medicus, & pharmacopolia in
 cubiculo parata. Ecce sic agitantur, qui in
 delitiis viuunt, malè viuunt & citò moriuntur.
 Non sic viuebant olim serui mei in ere-
 mo, qui tantam paupertatem colebant, vt
 quando herbis, salis aut olei aliquid asper-
 gebant, festum diem se agere crederent. Es-
 tamen hi medicis, omnibusque medicinis
 destituti in decrepitam ætatem sani vitam
 extrahebant. Non est itaque paupertas re-
 ligiosa (vt tu opinaris) causa morborum, &
 acceleratæ mortis. Nihil æquè valetudi-
 nem lædit, ac ciborum varietas & abun-
 dantia.

Afferit secum religiosa Paupertas & aliud
 commodum, nempe securitatem omni su-
 spicione, sinistrisq; cogitationibus vacuam.
 Qui opibus abundat non externos solum,
 sed etiam domesticos fures pertimescit. nec
 iniuria. multi enim dum aditum præclusum
 vident ad opes, primùm vitam illis erripiunt,
 & deindè opes. Quot filij clanculum ferro
 vel veneno è medio sustulerunt parentes, vt
 citius venirent ad hæreditatem? Quot pro-
 ditiones etiam contra amicissimos extite-

runt ad eripiendum eorum thesauros? As
pauperes securè dormiunt, noctu diuq; me-
tus omnis expertes itinera conficiunt, nul-
lis suspitionibus agitantur, quia non ha-
bent, quod amittant. Adde, quod Paupertas
neminem in via retardat, nec obliuionem
regni cælestis, vti faciunt multæ opes, indu-
cit, sed potius vrget & impellit, vt crebrius
mente recolamus patriæ cælestis pulchritu-
dinem, ingentesque thesauros ibi nobis pa-
ratos.

D O M I N E, in die iudicij regno cælorum
donabis tantum eos, qui amore tui cibum
potamque subministrarint egentibus, & in
aliis quibusque necessitatibus eis subuene-
rint. Et quicquid illis præstitum fuerit, tibi
præstitum vis reputari. Si ita est, quid ergò
mercedis contingeret pauperibus religiosis,
qui cum in religionis ingressu omnibus fa-
cultatibus suis renunciarint, non habent
vndè illis subueniant? Quare consultius fa-
cturi fuisse videntur, si partem aliquam bo-
norum suorum, quam in pauperes postea
erogarent, retinuissent. Fili, eleemosynam
largiri pauperibus opus bonum est, & vitæ
æternæ meritorium, sed omnibus faculta-
tibus suis & seculo renuntiare, ac me sequi
longè præstantius opus est. Vndè adolescēs

Mat. 19.
alle

illi diuiti, qui me rogauit, quid facto opus foret sibi, vt ad vitæ perfectionem veniret, non consului, vt permaneret in seculo, & multas eleemosynas erogaret in pauperes, sed vt ipse, omnibus facultatibus suis, in pauperes distributis, pauper fieret, & ita me pauperem sequeretur. Quamobrem non habent religiosi quod in die iudicij reformident. cum enim amore mei, non modo omnia quæ habebant vel habere in mundo potuerant, sed etiam seipfos dereliquerint, præstantissimum opus & perfectissimum copiosa remuneratione & gloria in illa die compensandû, exercuerunt. Non est ad porrigendam eleemosynam obligatus, qui omnibus suis in egenos simul distributis, reliquum nihil habet, quod dari possit.

Cum ergo ex tantis Paupertatis religio-
sæ laudibus & vilitatibus liquidò appareat
seculares homines magnoperè falli, qui
tanta cupiditate congerendis opibus stu-
dent; quantum putabimus errore committi
à religioso, si & ille cumulandis pecuniis o-
peram daret, quibus per votum Paupertatis
nuntium remisit in perpetuum? Quæ a-
mentia foret, eundem dum seculum dese-
rit, velle egredi nudum, ne in certamine ha-
beat, vnde à dæmone teneri, vel in terram
deici

deici possit, & nunc in religione velle vesti-
 stiri, vt facilius ab hoste capi & sterni que-
 at? Dæmon, quando non habet, quod
 apprehendat, aut victus recedit, aut ab lucta
 abstinet.

*Quemadmodum Deus etiam in hac vita
 religiosorum votum Paupertatis
 compenset.*

CAPVT X.

FILII, ego sum, qui toti mundo necessaria
 suppetito. Ego iubeo solem oriri super
 bonos & malos. ego pluuiam tempore op-
 portuno demitto. Ego auctor sum, vt terra
 germinet, & producat animalia, mareque
 abundet piscibus, quò cuique pro condi-
 tione naturæ suæ congruentia suppetant
 præsidia. Neque decet me, totius vniuersi-
 tatis conditorem, ab homine vinci, vt ille
 plus mihi largiatur, quam ego illi. Quoniã
 igitur religiosi per votum paupertatis mihi
 largiuntur seipsos & quicquid in mundo
 habent, & quo mihi promptius & expeditius
 seruiant, omnibus facultatibus, honoribus,
 comodis & recreationibus, ceteroquin li-
 citis renunciant, & verò etiã perpetui voti
 vincu-